

ΗΗΝ Δεκεμβριος

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει νῦν 9 καὶ ἕνδεκας 15

1. Τετάρτη. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

2. Πέμπτη. Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 5-14). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

3. Παρασκευή. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆς νεομάρτυρος τοῦ Ἅργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Τιτ. α' 15-β' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

4. Σάββατον. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφεὶμ Φαναρίου ἵερομ. († 1601).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἐσπέραια Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδούμένου ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά»· μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου...» (βλ. σ. 54). [Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, τὸ διὰ τὴν λιτήν στι-

χηρὸν τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου (ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον)]. Ἀπολυτίκια, τῆς ἀγίας «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, τοῦ ὄγιου «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παραλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων. Καταβασίαι οἱ εἶρμοι «Χριστὸς γεννᾶται». Ἐξαποστειλάρια μετὰ θεοτοκίου καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια τῆς ἀγίας, τοῦ ὄσιου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σῆμερον τὸν προσιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολὺς» (Μρ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. «Οπου ἔօρτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀγία Βαρβάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος. Ἀν τυχὸν τὸ Μηναῖον παραθέτῃ τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας, Σαβ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κε' 1-13).

2. Εὐθετώτερον ἀριθμόζει ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς μάρτυρος τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῆς γ' ἔβδ. Ματθαίου, αἱ φράσεις τοῦ ὄποιου «...ώς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων... καὶ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς... παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατήρ τέκνον καὶ θανατώσουσιν ὑμᾶς» ἐναρμονίζονται ὡς ἄριστα πρὸς τὰς λεπτομερείας τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγίας· δύνεται προτιμότερον τοῦτο τοῦ εἰθισμένου διὰ γυναῖκας μάρτυρας (αἵμορροούσης).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). † Σάββα ὄσιου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος. Ἡχος γ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Τῷ ἐν Τριάδι εύσεβῶς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ ὄσιου προσόμοια 3 «Σάββα θεόφρον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγγώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄνυμφεντε παρθένε» (Παρακλητική, ὥχος πλ. δ', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου όσιαις», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ὥχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα τοῦ ὁσίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου «Ταῖς τῶν δακρύων σου όσιαις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»)· εἴτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἄγίου «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Τὰ ἐπίγεια πάντα», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὴν οὐράνιον πύλην». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ὥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ ὁσίου ἀπὸ γ' φόδης τὸ τοῦ ὁσίου κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ μεσῷδιον αὐτοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόδημοια 3 «Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ταῖς τῶν δακρύων σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐαγγέλιον Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ἡν διάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ' 10-17).

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

6. Δευτέρα. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς»· ἀντὶ κοντακίου ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Ἡ ἑορτάσμιος ἀκολουθία ως ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (τυπικὸν δῆς Δεκ. §§1-3).

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὰ 4 ἔσπέρια προσόμοια «Μύροις παροικήσας» κ.λπ. εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ως εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος».

Εἰς τὸν ὅρθον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰδομῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ είρημοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τοὺς αἰνους Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (βλ. σ. 54). Δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκ., «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» ('Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Τρίτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνοδόρου μάρτυρος.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. δ' 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

8. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἀννης, Παταπίου ὁσίου († η' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ε' 11-ζ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 5-8, 10-11, 20-24).

9. Πέμπτη. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἰ. ναοῦ τοῦ ἄγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἑορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εῖσοδος. Εἰς τὸν δῷρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἴτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἄδαμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόησον, Δανίδ»· καταβασίαι οἱ εἶρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν»· αὗτοι καὶ δοξολογία μεγάλῃ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἁγίας «Ἐορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος -μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.-τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ., «Ἀβραὰμ δύο νίοντος ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: δόμοιώς, Σαβ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Οὐδὲις λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. Παρασκευή. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ' 18-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

11. Σάββατον. Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. β' 11-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ' (ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἀγίων προπατόρων».

† Συριδώνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ἰωάννου δύσιου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (τυπικὸν 12ης Δεκεμβρίου §§2-4).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ξήτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας». κοντάκιον «Ως περ ἀστήρ πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν προπατόρων προσόμοια μόνον 3 καὶ τοῦ ἀγίου ἔτερα 3, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας [εἰ βούλει, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἰεράρχου].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κεψίμηλον», Καὶ νῦν, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης», Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς πανῶν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ἴδιόμελα τοῦ ἰεράρχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος») εἴτα τὸ τῆς β' στιχολογίας καθισμα τοῦ ἀγίου «Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυελέον «Ἀνακτόροις καὶ μύσταις», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἴνων προσάξωμεν», καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀπὸ γ'

ῳδῆς ἡ ὑπακοὴ «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οὐ ηραν τὸν Κύριον», τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», τοῦ ἄγιου «Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι» καὶ θεοτοκίον «Ἐκήνσας πανάχραντε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 «Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν» κ.λπ. καὶ τοῦ ἄγιου ἔτερα 3, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β') «Οἱ ἰερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τοῦ Ἱεράρχου, Κυρ. ις' ἐπιστ., «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον Κυρ. ια' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα» (Λκ. ιδ' 16-24).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

13. Δευτέρα. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Όρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.). Λουκίας μάρτυρος († 304).

Απόστολος: ήμέρας, Δευτ. λ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. η' 7-13). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Δευτ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

14. Τρίτη. Θύρου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Απόστολος: ήμέρας, Τρ. λ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. θ' 8-23). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 22-26).

15. Τετάρτη. Ἐλευθερίου ἰερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἱ.).

«Εἰ τύχοι ή μνήμη τοῦ ἄγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἡ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. **Εἰς τὴν λειτουργίαν** κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσαιώνιον Λόγον». Απόστολος: τοῦ ἰερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. α' ἑβδ. νηστ., «Ἐπορεύετο δὲ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι» (Μρ. β' 23-γ' 5)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. *Eἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἥξορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.*

16. Πέμπτη. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἰεροσολύμων († 634).

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. λ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

Σημείωσις. *Eἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἥξορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἥ τις εὑρίσκεται ἐν ἴδιαιτέρᾳ φυλλάδι ἥ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου) ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).*

17. Παρασκευή. Δανιήλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἄγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄξαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 17 Δεκ. §1). Απόστολος: προφήτου, α' Κυρ. ἐπιστ.

(άγ. Πάντων) (Έβρο. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41). Κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἄγαλλιάσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἑορτάσμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἴδιαι-τέρῳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγνώ-σματα τοῦ ἰεράρχου, ἢ ζήτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ή δέ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

18. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς ο.λπ. μαρτύρων († 287).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλλήλοια εἰς τὸν ὅρθον (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: Σαβ. πρὸ Χρι-στοῦ γεννήσεως, Σαβ. ικς' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12). Εὐαγγέλι-ον: ὁμοίως, Σαβ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πά-ντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐναρεστησάντων ἀπὸ Ἄδαμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπερογίας Θεοτόκου· ὅμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παιδῶν». Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἀρεως († 308), Εὐτυχίου καὶ Θεοσαλονίκης μαρτύρων. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν η' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. α' §§1-3).

Τὴν ἀκολουθίαν ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμ-βρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, καὶ τῶν πατέ-ρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοί» ο.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαιρέτε, προφῆται τί-μοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ω θαύματος καινοῦ» (Παρακλη-τική, ἥχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «Βολίδες ἀστροάπτοντες», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ., ἥχ. α΄, Δευτ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον)· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ᾽ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοί καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν ἀπὸ γ΄ ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον τῶν πατέρων μετὰ τοῦ οἴκου («Χειρόγραφον εἰκόνα», «Ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα»), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» (γ΄), τὸ η΄ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου «Τριάδος, κόρη, πέφυκας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ἄρον σου τὴν φωνὴν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα –, Δόξα, τῶν πατέρων «Τῶν νο-

μικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρφήσεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «΄Αξιον ἔστιν».

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. Δευτέρα. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἰερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον εἰσέρχονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτιοι ὅμνοι τῶν Χριστουγέννων, οἵ τινες καὶ ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὅμνους τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὅποια σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ιανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναῖον διὰ τὰ ἀπόδειπνα ὑπάρχοντες διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ἐως τῆς 24ης Δεκεμβρίου εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· ὅπου δ' ἂν τελῆται πανήγυρις, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ τριώδιον «Ἡ ἀπόρρητος Λόγου Θεοῦ κατάβασις». Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ κα-

ταβασιῶν, ἀλλ' ἀπὸ γ', σ', η' καὶ θ' ϕόδης οἱ εἰρημοὶ τῶν ϕόδων αὐτῶν ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 17-31). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μq. θ' 42-ι' 1). κοινωνικὸν «*Eἰς μνημόσυνον*».

21. Τρίτη. Ιουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μq. ι' 2-12).

22. Τετάρτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἴγυπτον. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπ. (Ιακ. α' 1-18). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μq. ι' 11-16).

23. Πέμπτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αι.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἦτοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινούπολει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. α' 19-27). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μq. ι' 17-27).

24. Παρασκευή. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαικοῦ μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», Δόξα «Τὴν πολυθαύμαστον»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαώνιον».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὅρθον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄπεγράφετο ποτὲ» λέγεται ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὕδαι (τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὕδαν «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», [«Δόξα σοι, ὁ

Θεός ήμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Ἐν ᾧ φάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἑρμηνὸς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπταδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαόν μετὰ θυμιατοῦ (κατέζιου).

‘Ωρα θ’. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ αἱ χορὸς φάλλοι Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἴστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὄφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «Σήμερον γεννάται ἐκ Παρθένου» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τὸν λοιπὸν «Ράκει καθάπερ βροτὸς» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρι τοῦ «Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννην, Χριστέ», ὁ περὶ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «Δεῖξον ἡμῖν» ἄπαξ)· εἴτα οἱ χοροὶ φάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὅ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Τησοῦ Χριστέ» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτις. ‘Ἐν συνεχείᾳ

‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον ἰδιόμελον «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ αἱ ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἴτα ὁ αἱ χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὅποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ αἱ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» διλόκληρον. Εἴτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τρο-

πάριον «΄Ανέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ δποίου «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἡβ' (92ου) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «΄Ανέτειλας, Χριστὲ» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ η΄ ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὁ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «΄Οτι ἄγιος εἰ̄, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, Σαβ. α΄ ἔβδ. νηστ., «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἐβρ. α΄ 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ΄ ὥρας, «΄Εξῆλθε δόγμα» (Λκ. β΄ 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Έξαρέτως «Ἐπί σοι χαιρεῖ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις «΄Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

25. † Σάββατον. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτ. α΄ §§7-8 καὶ περίπτ. β΄ §§16-17.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων ὑπαρχόντων στίχων τῆς μικρᾶς δοξολογίας Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἑσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἀνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Ἐνφρόνθητι, Ιερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρώκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «΄Η γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «΄Η γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὅρθον, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς τοῦ β΄ κανόνος: ἀπὸ γ΄ ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Τὴν

ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ είδομοί «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου *Tὴν τιμιωτέραν*), φάλλονται οἱ είδομοί καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ δύο είδομοί μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἔξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, οἱ αἱνοὶ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλῃ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσαφόρου ἐγέννησά σε· ὁμοσε *Κύριος* καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν *Μελχισεδέκη*. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς, φάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «Οτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν *Βηθλέεμ*» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε *Κύριος* τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούγια»· ἀντὶ τοῦ Εἰδόμεν τὸ φῶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ. Ἀπόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἔως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2011) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμιόν

Σάρδεων Ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμιλογητοῦ († 840). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'.

Τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου §§12-15 (τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου» κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ., καὶ τῶν θεοπατόρων ἔτερα 3 «Τὸν θεοπάτορα πάντες» κ.λπ., Δόξα, «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» (26 Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἄγιων «Ιερέων μνήμη», Καὶ νῦν, τῆς 26ης Δεκ. «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιένες» (ἀπόστιχα ἑσπερινοῦ).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Εὐαγγελίζου Ιωσήφ», Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς... καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαμψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτηρίον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων (ζήτει τῇ 26ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδιμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Ἀπὸ γ' ὡρᾶς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον «Χορὸς τῶν προφητῶν» ἀφ' ε'

τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ συναξάρια.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἐσωσε λαόν»· δὲν ψάλλομεν Τὴν τιμιωτέραν, ἀλλ’ ἀντ’ αὐτῆς λέγονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ’ φόδης ἀμφιτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ἐφύμνια εἰς τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὡς χθές, καὶ εἴτα, «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ θ’ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τῶν θεοπατόρων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Ἐύφροαίνεσθε, δίκαιοι» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β΄) «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται»–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις» (βλέπε 26η Δεκεμβρίου). Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφύμνιών αὐτῶν ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Ἐναγγελίζουν Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οοσι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοιν ἔως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανών, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ην ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σᾶσσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτις «Ο ἐν σπλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

27. Δευτέρα. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).

Εἴδησις. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αὖνος παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σᾶσσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἐβδ. Πρόξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρόξ. σ' 8-ξ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, Κυρ. ιγ' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

28. Τρίτη. Τῶν ἀγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: δόμοίως, Τρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 11-23).

29. Τετάρτη. Τῶν ἀγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρῷδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Απόστολος: ήμέρας, Τετ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 11-δ' 6). Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μρ. β' 13-23).

30. Πέμπτη. Άνυσίας δσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος († 351), Λέοντος δσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών δσιομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812).

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Μελάνης, διότι αὔριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. δ' 7-ε' 9). Εὐαγγέλιον, ήμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33).

31. Παρασκευή. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης δσίας τῆς Ρωμαίας († 449), Ζωτικοῦ ὁρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ πολυελέου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται. Απόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» γ'. Απόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον. Ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς» δίς· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ὥδη ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ· ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Απόστολος ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρο. α' 1-β' 10). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς»· κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούϊα»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Απόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.